

Књига Немијина

Немијина молитва за његову несрећну отаџбину.

¹ Реч Немије, сина Ахалијиног:

Месеца Хислева године двадесете кад бејаш у Сусану граду,

² дође Ананије, један од браће моје с неким из Јудеје; и запитах их за Јудејце, за остатак што беше остао од ропства и за Јерусалим.

³ А они ми рекоше: Остатак што оста од ропства онде у земљи, у великој је невољи и срамоти, и зид је јерусалимски разваљен и врата су му огњем попаљена.

⁴ А кад чух те речи седох и плаках, и тужих неколико дана, и постих и молих се пред Богом небеским,

⁵ и рекох: Ох Господе Боже небески, Боже велики и страшни, који чуваш завет и милост онима који Те љубе и држе Твоје заповести.

⁶ Нека буде ухо Твоје пригнуто и очи Твоје отворене да чујеш молитву слуге свог којом се сада молим пред Тобом дан и ноћ за синове Израилеве, слуге Твоје, и исповедам грехе синова Израилевих којима Ти згрешисмо.

⁷ Скривисмо Ти и не држасмо заповести ни уредбе ни законе које си заповедио преко Мојсија, слуге свог.

⁸ Али се опомени речи коју си заповедио Мојсију служи свом говорећи: Ви ћете згрешити и ја ћу вас расејати међу народе;

⁹ али ако се обратите к мени и станете држати заповести моје и творити их, ако будете загнани и на крај света, сабраћу вас оданде и одвешћу вас на место које сам изабрао да онде настаним име своје.

¹⁰ А ово су слуге Твоје и народ Твој, који си искупио силом својом великом и руком својом крепком.

¹¹ Ох Господе! Нека буде ухо Твоје пригнуто к молитви слуге Твог и к молитви слуга Твојих који су ради бојати се имена Твог, и дај данас срећу слуги свом и учини да нађе милост пред овим човеком.

А ја бејах пехарник царев.

2

Немији допушта цар да зида Јерусалим.

¹ А месеца Нисана године двадесете Артаксеркса цара беше вино пред њим, и ја узевши вино дадох га цару. А пре не бејах невесео пред њим.

² И рече ми цар: Што си лица невеселог, кад ниси болестан? Није друго него туга у срцу. А ја се уплаших врло.

³ И рекох цару: Да је жив цар до века! Како не бих био лица невеселог, кад је град где су гробови мојих отаца опустео и врата му огњем спаљена?

⁴ А цар ми рече: Шта хоћеш? Тада се помолих Богу небеском,

⁵ и рекох цару: Ако је угодно цару и ако ти је мио слуга твој, пошљи ме у Јудеју у град где су гробови отаца мојих да га саградим.

⁶ А цар ми рече, а жена његова сеђаше до њега: Колико ти времена треба на пут, и кад ћеш се

вратити? И би угодно цару, и пусти ме кад му казах време.

⁷ Потом рекох цару: Ако је угодно цару, да ми се да књига на кнезове преко реке да ме прате докле не дођем у Јудеју,

⁸ и књига на Асафа, чувара шуме цареве да ми да дрва за брвна на врата од двора уз дом Божји и за зид градски и за кућу у коју ћу ући. И даде ми цар, јер добра рука Бога мог беше нада мнош.

⁹ И тако дођох са кнезовима преко реке, и дадох им књиге цареве. А цар посла са мнош војводе и коњике.

¹⁰ А кад то чу Санабалат Ороњанин и Товија, слуга Амонац, би им врло мрско што дође човек да се постара за добро синовима Израилевим.

¹¹ Потом дођох у Јерусалим, и бих онде три дана.

¹² Па устах ноћу с неколико људи, а ником не казах шта ми је Бог мој дао у срце да учиним у Јерусалиму; и не имах кљусета са собом осим оног на коме јахих.

¹³ И изиђох ноћу на врата од долине, на извор змајевски, и на врата гнојна, и разгледах зидове јерусалимске како беху разваљени и како му врата беху огњем попаљена.

¹⁴ Отуда прођох на изворска врата и на царско језеро, а онде не беше места да кљусе пода мнош пређе.

¹⁵ Зато јахих уз поток по ноћи и разгледах зид, па се вратих на врата од долине, и тако дођох натраг.

¹⁶ Али поглавари не знаху куда сам ишао ни шта сам радио, јер дотада не бејих ништа рекао ни Јудејцима ни свештеницима ни кнезовима ни поглаварима ни другима који управљаху послом.

¹⁷ Зато им рекох: Видите у каквом смо злу, Јерусалим пуст и врата му попаљена огњем; дајте да зидамо зидове јерусалимске, да више не будемо руг.

¹⁸ И казах им како је добра рука Бога мог нада мношћу и речи царева које ми је рекао. Тада рекоше: Устанимо и зидајмо. И укрепише им се руке на добро.

¹⁹ А кад то чу Санавалат Ороњанин и Товија, слуга Амонац и Гисем Арапин, подсмеваше нам се и ругаше нам се говорећи: Шта то радите? Да се нећете одметнути цару?

²⁰ А ја им одговорих и рекох: Бог небески даће нам срећу, а ми, слуге Његове устасмо и зидамо; али ви немате дела ни права ни спомена у Јерусалиму.

3

Опис зидања зидова Јерусалимских.

¹ И уста Елијасив, поглавар свештенички и браћа његова свештеници и зидаше врата овчија, и осветише их и метнуше им крила, и осветише их до куле Меје, до куле Ананилове.

² А до њега зидаше Јерихоњани, а до њих зида Захур, син Имријев.

³ А врата рибља зидаше синови Асенајини, они их побрвнаше и метнуше крила и браве и преворнице.

⁴ А до њих поправља Меримот, син Урије сина Акосовог; а до њих поправља Месулам, син Варахије сина Месизавеиловог; а до њих поправља Садок, син Ванин.

⁵ А до њих поправљаше Текујани, али поглавице њихове не савише врат свој на службу Господу свом.

⁶ А стара врата поправља Јодај, син Фасејин и Месулам, син Весодијин, они их побрвнаше и метнуше крила и браве и преворнице.

⁷ А до њих поправљаше Мелатија Гаваоњанин и Јадон Мероњанин, људи из Гаваона и из Миспе до столице кнеза с ове стране реке.

⁸ До њих поправља Узило, син Арахјијин, златар; а до њега поправља Ананија, син апотекарски. И оставише Јерусалим до широког зида.

⁹ А до њих поправља Рефаја, син Оров поглавар над половином краја јерусалимског.

¹⁰ А до њих поправља Једаја, син Арумафов према својој кући, а до њега поправља Хатус, син Асавнијин.

¹¹ Толико поправља Малахија син Харимов и Асув син Фат-Моавов и кулу код пећи.

¹² А до њега поправља Салум, син Лоисов, поглавар над половином краја јерусалимског са кћерима својим.

¹³ Врата долињска поправља Анун са становницима занојским; они их саградише и метнуше крила и браве и преворнице, и хиљаду лаката зида до гнојних врата.

¹⁴ А гнојна врата поправља Малхија, син Рихавов поглавар над крајем вет-керемским, он их сагради и метну крила и браве и преворнице.

¹⁵ А врата изворска поправља Салум, син Хол-озин, поглавар над крајем у Миспи, он их сагради и покри и метну им крила и браве и преворнице; и зид код бање силоамске од врта царевог до басамака који силазе из града Давидовог.

¹⁶ За њим поправља Немија, син Азвуков поглавар над половином краја вет-сурског до према гробовима Давидовим и до језера начињеног и до куће јуначке.

17 За њим поправљаше левити, Реум син Ванијев, а до њега поправља Асавија поглавар над половином краја кеилског са својим крајем.

18 За њим поправљаше браћа њихова, Вавај син Инададов поглавар над половином краја кеилског.

19 А до њега поправља Есер, син Исусов поглавар од Миспе толико према месту куда се иде ка ризницама на углу.

20 За њим разгоривши се Варух, син Завајев, поправља толико од угла до врата од куће Елијасива, поглавара свештеничког.

21 За њим поправља Меримот, син Урије сина Акосовог, толико од врата куће Елијасивове до краја куће Елијасивове.

22 А за њим поправљаше свештеници који живљаху у равници.

23 За њим поправља Венијамин и Асув према својим кућама; а за њим поправља Азарија, син Масије сина Ананијиног уз своју кућу.

24 За њим поправља Винуј, син Инададов толико од куће Азаријине до савитка и до угла.

25 Фалал, син Узајев поправља према савитку и према кули која се издиже из горњег дома царевог код трема тамничкога; за њим Федаја, син Фаросов.

26 И Нетинеји који живљаху у Офилу, до према вратима воденим на исток и кули високој;

27 за њим поправљаше Текујани толико према великој кули високој до зида офилског.

28 Од врата коњских поправљаше свештеници сваки према својој кући;

29 за њима поправља Садок, син Имиров према својој кући; а за њим поправља Семаја, син Сеханијин, чувар врата источних;

³⁰ за њим поправља Ананија, син Селемијин и Анон, шести син Салафов, толико; за њима поправља Месулам син Варахијин према својој клети;

³¹ за њим поправља Малхија, син златарев до куће нетинејске и трговачке према вратима мифкадским до узбрдице на углу;

³² а између узбрдице на углу и овчијих врата поправљаше златари и трговци.

4

Зидање се наставља и поред поруга и сметњи.

¹ А кад чу Санавалат да зидамо зид, разгневи се и расрди се врло, и ругаше се Јеврејима,

² и говораше пред браћом својом и војницима самаријским: Шта раде ти немоћни Јудејци? Хоћемо ли их оставити? Хоће ли приносити жртве? Хоће ли сада свршити? Еда ли ће у живот повратити из праха камење спаљено?

³ А Товија Амонац који беше уза њ рече: Нека зидају; да лисица дође провалиће камени зид њихов.

⁴ Чуј, Боже наш, како нас презиру; обрати руг њихов на њихову главу, и дај да буду грабеж у земљи где би робовали.

⁵ И не покривај безакоња њихова, и грех њихов да се не избрише пред Тобом, јер Те дражише за оне који зидају.

⁶ И тако зидасмо зид, и сав се зид састави до половине, и народ имаше вољу да ради.

⁷ А кад чу Санавалат и Товија и Арапи и Амонци и Азођани да се поправља зид јерусалимски и да се почело затварати шта је проваљено, разгневише се врло;

⁸ и сложише се сви заједно да дођу и да ударе на Јерусалим и да смету.

⁹ А ми се молисмо Богу свом и постављасмо стражу према њима дан и ноћ од страха њиховог.

¹⁰ А Јудејци рекоше: Клонула је снага носиоцима, а праха има много, не можемо зидати зида.

¹¹ А наши непријатељи рекоше: Да не дознаду и не опазе докле не дођемо усред њих, па ћемо их побити и прекинути посао.

¹² Али дођоше Јудејци који код њих живљаху и казаше нам десет пута: Чувајте сва места куда се иде к нама.

¹³ Тада наместих народ у низинама иза зида и на стрменима, поставих народ по породицама са мачевима и копљима и луковима.

¹⁴ И разгледавши устах и рекох старешинама и главарима и осталом народу: Не бојте их се. Помените Господа великог и страшног, и бијте се за браћу своју, за синове своје и кћери своје, за жене своје и куће своје.

¹⁵ А кад чуше непријатељи наши да смо дознали, разби Господ њихову намеру, и ми се вратисмо сви к зиду, сваки на свој посао.

¹⁶ И од тада половина мојих момака пословаше, а друга половина држаше копља и штитове и лукове и оклопе, и кнезови стајаху иза свега дома Јудиног.

¹⁷ И који зидаху и који ношаху терет и који товарилаху сваки једном руком рађаше, а у другој држаше копље.

¹⁸ А који зидаху, сваки имаху мач приписан уз бедрицу и тако зидаху. А трубач стајаше код мене.

19 Јер рекох старешинама и главарима и осталом народу: Посао је велик и дуг и ми смо се расули по зиду далеко један од другог.

20 Где чујете трубу да труби, онамо трчите к нама; Бог наш војеваће за нас.

21 Тако рађасмо посао, и половина их држаше копља од зора па докле звезде не изиђу.

22 У то време још рекох народу: Сваки са момком својим нека ноћује у Јерусалиму да би нам ноћу стражили, а дању радили.

23 А ја и моја браћа и момци моји и стражари што иду за мношћем нећемо свлачити са себе хаљина; у сваког да је мач и вода.

5

Немија ослобађа сиромаше од терета државних. Несебичан је државник.

1 И стаде велика вика људи и жена на браћу њихову Јудејце.

2 Јер неки говораху: Нас и синова наших и кћери наших има много; да добавимо жита да једемо и останемо живи.

3 Други опет говораху: Да заложимо поља своја и винограде и куће да добијемо жита у овој глади.

4 Још други говораху, да узајмимо новаца на поља своја и винограде за данак царски.

5 А тело је наше као тело браће наше, синови наши као њихови синови и ето треба да дамо синове своје и кћери своје у робље, и неке кћери наше већ су робинје, а ми не можемо ништа, јер поља наша и винограде наше држе други.

6 Зато се расрдих врло кад чух вику њихову и те речи.

⁷ И смислих у срцу свом и укорих кнезове и поглаваре, и рекох им: Ви мећете бремена сваки на брата свог. И сазвах велики збор њих ради.

⁸ И рекох им: Ми откуписмо колико могасмо браћу своју Јудејце што беху продани народима; а ви ли ћете продавати браћу своју или ћете се продавати нама? А они умукосе и не нађоше шта би одговорили.

⁹ И рекох: Није добро шта радите. Не треба ли вам ходити у страху Бога нашег да нам се не ругају народи, непријатељи наши?

¹⁰ И ја и браћа моја и момци моји давали смо им новаца и жита; али опростимо им тај дуг.

¹¹ Хајде вратите им данас поља њихова и винограде и маслинике и куће и што им на стотину узимасте од новца и жита и вина и уља.

¹² А они одговорише: Вратићемо и нећемо искати од њих; учинићемо како велиш. Тада сазвах свештенике, и заклех их да ће тако учинити.

¹³ И истресох недра своја и рекох: Овако да истресе Бог сваког из куће његове и из труда његовог ко год не испуни ове речи, и овако да се истресе и буде празан. И сав збор рече: Амин. И хвалише Господа, и учини народ по тој речи.

¹⁴ И откад ми цар заповеди да им будем управитељ у земљи Јудиној, од године двадесете до тридесет друге године цара Артаксеркса, дванаест година, ја и браћа моја не једосмо хране управитељске.

¹⁵ А пређашњи управитељи који беху пре мене беху тешки народу узимајући од њега хлеб и вино осим четрдесет сикала сребра, и слуге њихове

заповедаху по народу. Али ја тако не чиних бојећи се Бога.

¹⁶ Него и око грађења зида радих, и не куписмо њиве; и сви момци моји беху скупа онде на послу.

¹⁷ И Јудејаца и поглавара сто и педесет људи и који долажаху к нама из околних народа беху за мојим столом.

¹⁸ И готовљаше се сваки дан по једно говече, шест оваца, избраних, и птице готовљаху ми се, и сваких десет дана даваше се свакојаког вина изобила. И опет не исках хране управитељске; јер служба беше тешка народу.

¹⁹ Помени ме Боже мој на добро за све што сам чинио овом народу.

6

Немија избегава замке непријатељске и довршује зид граду.

¹ А кад чу Санавалат и Товија и Гисем Арапин и остали наши непријатељи да сам сазидао зид и да није остало у њему ништа проваљено, а до тада још не бејаш наместио крила на врата,

² посла Санавалат и Гисем к мени и поручи: Ходи да се састанемо у коме селу у пољу ононском. А они мишљаху зло по ме.

³ И послах к њима гласнике и поручих: У послу сам великом, зато не могу доћи. Јер би стао посао кад бих га оставио да дођем к вама.

⁴ И слаше тако к мени четири пута; и ја им онако одговорих.

⁵ Тада Санавалат посла к мени тако пети пут слугу свог с књигом отвореном у руци.

⁶ А у њој писаше: Чује се по народима и Гасмуј каже да се ти и Јудејци мислите одметнути, зато

зидаш зид, и хоћеш да им будеш цар, како се говори,

⁷ и да си поставио пророке да разглашују за тебе у Јерусалиму и говоре, цар је у Јудеји. А то ће доћи до цара. Него ходи да се договоримо.

⁸ Тада послах к њему и поручих: Није тако како ти кажеш; него си сам измислио.

⁹ Јер они сви хтеше нас уплашити говорећи: Клонуће руке њихове од посла и неће се свршити. Зато, Боже, укрепи руке моје.

¹⁰ Још отидох у кућу Симаји, сину Далаје сина Метавеиловог, који се беше затворио, и рече ми: Да отидемо заједно у дом Божји усред цркве и да закључамо врата цркви, јер ће доћи да те убију, доћи ће ноћу да те убију.

¹¹ А ја рекох: Зар ће човек какав сам ја бежати? Или ко би овакав какав сам ја ушао у цркву да остане у животу? Нећу ићи.

¹² И разумех да га није Бог послао, него то пророштво каза за ме, јер га Товија и Санавалат поткупише.

¹³ Зато беше поткупљен да ме уплаши да онако учиним и згрешим да бих се осрамотио да ме могу ружити.

¹⁴ Помени, Боже мој, Товију и Санавалата по овим делима њиховим, и Ноадију пророчицу и друге пророке који ме хтеше уплашити.

¹⁵ И тако доврши се зид двадесет петог дана месеца Елула за педесет и два дана.

¹⁶ И кад чуше сви непријатељи наши и видеше сви народи који беху око нас, уплашише се врло, јер познаше да је Бог наш учинио то дело.

¹⁷ И у оне дане многи главари јудејски слаху књиге Товији, и од Товије њима долажаху књиге.

18 Јер многи Јудејци беху му се заклели; јер беше зет Сеханији, сину Араховом, и Јоанан син његов беше ожењен кћерју Меулама, сина Варахијиног.

19 И говораху преда мною добро о њему, и речи моје доказиваху му; и Товија слаше књиге да ме уплаши.

7

*Постављање стражара градских.
Пребројавање народа. Добровољни прилози.*

1 А кад се сазида зид и наместих врата, и постављени бише вратари и певачи и Левити,

2 заповедих Ананију, брату свом и Нананији заповеднику града јерусалимског, јер беше веран човек и бојаше се Бога више него многи,

3 и рекох им: Да се не отварају врата јерусалимска докле сунце не огреје, и кад они што стоје онде затворе врата, огледајте, и да се поставе стражари између становника јерусалимских, сваки на своју стражу и сваки према својој кући.

4 А град беше широк и велик, али народа беше мало у њему и куће не беху пограђене.

5 И Бог мој даде ми у срце, те сабрах главаре и старешине и народ да се изброје по племенима. И нађох књигу, у којој беше препис оних који се вратише први пут; и нађох у њој записано:

6 Ово су људи из овог краја што се вратише из ропства између оних који бише пресељени, које пресели Навуходоносор, цар вавилонски, па се вратише у Јерусалим и у Јудеју, сваки у свој град;

⁷ који дођоше са Зоровавељем, Исусом, Немијом, Азаријом, Рамијом, Наманијем, Мардохејем, Вилсаном, Мисперетом, Вигвајем, Неумом, Ваном.

На број беше људи народа Израилјевог:

⁸ Синова Фаросових две хиљаде и сто и седамдесет и два;

⁹ синова Сефатијиних триста и седамдесет и два;

¹⁰ синова Арахових шест стотина и педесет и два;

¹¹ синова Фат-Моавових, од синова Исусових и Јоавових две хиљаде и осам стотина и осамнаест;

¹² синова Еламових хиљада и двеста и педесет и четири;

¹³ синова Затујевих осам стотина и четрдесет и пет;

¹⁴ синова Захајевих седам стотина и шездесет;

¹⁵ синова Винујевих шест стотина и четрдесет и осам;

¹⁶ синова Вивајевих шест стотина и двадесет и осам;

¹⁷ синова Азгадових две хиљаде и три стотине и двадесет и два;

¹⁸ синова Адоникамових шест стотина и шездесет и седам;

¹⁹ синова Вигвајевих две хиљаде и шездесет и седам;

²⁰ синова Адинових шест стотина и педесет и пет;

²¹ синова Атирових од Језекије деведесет и осам;

²² синова Асумових триста и двадесет и осам;

²³ синова Висајевих триста и двадесет и четири;

²⁴ синова Арифових сто и дванаест;

²⁵ синова гаваонских деведесет и пет;

26 људи из Витлејема и Нетофата сто и осамдесет и осам;

27 људи из Анатота сто и двадесет и осам;

28 људи из Вет-Асмавета четрдесет и два;

29 људи из Киријат-Јарима, Хефире и Вирота седам стотина и четрдесет и три;

30 људи из Раме и Гаваје шест стотина и двадесет и један;

31 људи из Михмаса сто и двадесет и два;

32 људи из Ветиља и Гаје сто и двадесет и три;

33 људи из другог Невона педесет и два;

34 синова Елама другог, хиљада и двеста и педесет;

35 синова Харимових триста и двадесет;

36 синова јерихонских триста и четрдесет и пет;

37 синова лодских, адидских и ононских седам стотина и двадесет и један;

38 синова сенајских три хиљаде и девет стотина и тридесет.

39 Свештеника: синова Једајиних од дома Исусовог девет стотина и седамдесет и три;

40 синова Имирових хиљада и педесет и два;

41 синова Пасхорових хиљада и двеста и четрдесет и седам;

42 синова Харимових хиљада и седамнаест.

43 Левита, синова Исусових и Кадмилових између синова Одавијиних седамдесет и четири;

44 певача: синова Асафових сто и четрдесет и осам;

45 вратара: синова Салумових, синова Атирових, синова Талманових, синова Акувових, синова Атитиних, синова Совајевих сто и тридесет и осам.

46 Нетинеја: синова Сишиних, синова Асуфиних, синова Тавотових,

⁴⁷ синова Кирсових, синова Сијајиних, синова Фаданових,

⁴⁸ синова Леваниних, синова Агавиних, синова Салмајевих,

⁴⁹ синова Ананових, синова Гидилових, синова Гарових,

⁵⁰ синова Реајиних, синова Ресинових, синова Некодиних,

⁵¹ синова Газамових, синова Узиних, синова Фасејиних,

⁵² синова Висајевих, синова Меунимових, синова Нафусесимових,

⁵³ синова Ваквукових, синова Акуфиних, синова Арурових,

⁵⁴ синова Васлитових, синова Меидиних, синова Арсиних,

⁵⁵ синова Варкосових, синова Сисариних, синова Таминих,

⁵⁶ синова Несијиних, синова Атифиних.

⁵⁷ Синова слуга Соломунових: синова Сотајевих, синова Соферетових, синова Феридиних,

⁵⁸ синова Јалиних, синова Дарконових, синова Гидилових,

⁵⁹ синова Сефатијиних, синова Атилових, синова Фохерета од Севојима, синова Амонових.

⁶⁰ Свега Нетинеја и синова слуга Соломунових, триста и деведесет и два.

⁶¹ И ови дођоше из Тел-Мелеха и Тел-Арисе, Херув, Адон и Имир, али не могаше показати отачки дом свој и семе своје, еда ли су од Израилџа,

⁶² и синови Делајини, синови Товијини, синови Некоддини, њих шест стотина и четрдесет и два,

⁶³ и од свештеника: синови Авајини, синови Акосови, синови Варзелаја, који се ожени између кћери Варзелаја Галађанина, те се прозва њиховим именом.

⁶⁴ Они тражише по књигама да би показали род свој, али се не нађе, зато бише одлучени од свештенства.

⁶⁵ И запрети им Тирсата да не једу од светиње над светињама докле не настане свештеник с Уримом и Тумимом.

⁶⁶ Свега збора скупа беше четрдесет и две хиљаде и три стотине и шездесет,

⁶⁷ осим слуга њихових и слушкиња њихових, којих беше седам хиљада и три стотине и тридесет и седам; и међу њима беше певача и певачица двеста и четрдесет и пет;

⁶⁸ имаху седам стотина и тридесет и шест коња, две стотине и четрдесет и пет масака,

⁶⁹ четири стотине и тридесет и пет камила, шест хиљада и седам стотина и двадесет магараца.

⁷⁰ Тада неки између главара дома отачких приложише на посао. Тирсата даде у ризницу хиљаду драма злата, педесет чаша, шест стотина и тридесет хаљина свештеничких.

⁷¹ А главари домова отачких дадоше у ризницу за посао двадесет хиљада драма злата, и сребра две хиљаде и двеста мина.

⁷² А што даде остали народ беше двадесет хиљада драма злата, и две хиљаде мина сребра, и шездесет и седам хаљина свештеничких.

⁷³ И тако са населише свештеници и левити вратари и певачи и људи из народа и Нетинеји и сав Израил у својим градовима.

И кад дође седми месец, синови Израилјеви беху у својим градовима.

8

*Народ пажљиво слуша читање закона.
Празновање сеница.*

¹ Тада се скупи сав народ једнодушно на улицу која је пред вратима воденим, и рекоше Јездри књижевнику да донесе књигу закона Мојсијевог који даде Господ Израилју.

² И донесе Јездра свештеник закон пред збор, у коме беху људи и жене и сви који могаху разумети, првог дана седмог месеца.

³ И чита је на улици која је пред вратима воденим од јутра до подне пред људима и женама и оним који могаху разумети, и уши свему народу беху обраћене ка књизи законској.

⁴ А Јездра књижевник стајаше на месту повисоку, које беху начинили од дрвета за то; и до њега стајаше Мататија и Сема и Анаја и Урија и Хелкија и Масија с десне стране, а с леве Федаја и Мисаило и Малахија и Асум и Асвадана, Захарија и Месулам.

⁵ И отвори Јездра књигу на видiku свем народу, јер беше више свега народа, и кад је отвори, уста сав народ.

⁶ И Јездра благослови Господа Бога великог, а сав народ одговори: Амин, амин, подигнувши руке своје, па се савише и поклонише се Господу лицем до земље.

⁷ А Исус и Ваније и Сервевија, Јамин, Акув, Саветај, Одија, Масија, Келита, Азарија, Јозавад, Анан, Фелаја и други Левити поучаваху народ закону, и народ стајаше на месту.

⁸ И читаху књигу, закон Божји, разговетно и разлагаху смисао, те се разумевахе шта се читаше.

9 Потом Немија, који је Тирсата, и свештеник Јездра књижевник и Левити који научаваху народ, рекоше свему народу: Овај је дан свет Господу Богу вашем; не тужите ни плачите. Јер плакаше сав народ слушајући шта говори закон.

10 И рече им: Идите и једите претило и пијте слатко и шаљите делове онима који немају ништа зготовљено, јер је овај дан свет Господу нашем. Зато не будите жалосни, јер је радост Господња ваша сила.

11 И Левити утишаше народ говорећи: Ћутите, јер је овај дан свет, и не будите жалосни.

12 И отиде сав народ да једе и пије и да шаље делове, и веселише се веома што разумеше речи које им се казаше.

13 А сутрадан скупише се главари домова отачких из свега народа, свештеници и Левити, к Јездри књижевнику да уче шта закон говори.

14 И нађоше написано у закону да је Господ заповедио преко Мојсија да синови Израилјеви бораве у сеницама на празник седмог месеца.

15 И објавише и прогласише по свим градовима својим и у Јерусалиму говорећи: Идите у гору, и донесите грање маслиново и грање од дивље маслине и грање миртово и палмово и грање од шумнатих дрвета, да начините сенице, како је написано.

16 И народ изиђе и донесе и начини сенице сваки на свом крову и у свом трему и у тремовима дома Божјег и на улици код врата водених и на улици код врата Јефремових.

17 И тако начини сенице сав збор, што се беше вратио из ропства, и борављаху под сеницама. А од времена Исуса, сина Навиног, до тог дана не

чинише тако синови Израилјеви. И би весеље веома велико.

¹⁸ И читаше се књига закона Божјег сваки дан, од првог дана до последњег; и празноваше празник седам дана, а осми дан би сабор, како је уређено.

9

Јавно покајање народно.

¹ Потом двадесет четвртог дана тог месеца скупише се синови Израилјеви постећи и у кострети и посувши се земљом.

² И одвоји се семе Израилјево од свих туђинаца, и стадоше те исповедаху грехе своје и безакоња отаца својих.

³ И стајаху на свом месту, те им се читаше закон Господа Бога њиховог четврт дана, а други четврт исповедаху се и поклањаху се Господу Богу свом.

⁴ А Исус и Ваније, Кадмило, Севанија, Вуније, Серевија, Ваније и Хананије попевши се на место подигнуто за Левите вапијаху гласом великим ка Господу Богу свом.

⁵ И рекоше Левити Исус и Кадмило, Ваније, Асавнија, Серевија, Одија, Севанија и Петаја: Устаните, благосиљајте Господа Бога свог од века до века; и да се благосиља име Твоје славно и узвишено сврх сваког благослова и хвале.

⁶ Ти си сам Господ; Ти си створио небо, небеса над небесима и сву војску њихову, земљу и све што је на њој, мора и све што је у њима, и Ти оживљаваш све то, и војска небеска Теби се клања.

⁷ Ти си Господ Бог, који си изабрао Аврама и извео из Ура халдејског и надео му име Авраам;

⁸ и нашао си срце његово верно пред собом, и учинио си с њим завет да ћеш дати земљу

хананску, хетејску, аморејску, ферезејску и јевусејску и гергесејску, да ћеш дати семену његовом, и испунио си речи своје јер си праведан.

⁹ Јер си погледао на муку отаца наших у Мисиру, и вику њихову видео си на мору црвеном;

¹⁰ и учинио си знаке и чудеса на Фараону и на свим слугама његовим и на свем народу земље његове, јер си знао да су обесно поступали с њима; и стекао си себи име, као што се види данас.

¹¹ И море си раздвојио пред њима, те пређоше посред мора сувим, и бацио си у дубине оне који их гоњаху као камен у воду.

¹² И у ступу од облака водио си их дању, а ноћу у ступу огњеном светлећи им путем којим ће ићи.

¹³ И сишао си на гору синајску и говорио с њима с неба, и дао им судове праве и законе истините, уредбе и заповести добре.

¹⁴ И обзнанио си им суботу своју свету, и дао им заповести и уредбе и закон преко Мојсија, слуге свог.

¹⁵ И хлеб с неба дао си им у глади њиховој, и воду из камена извео си им у жеђи њиховој, и рекао си им да иду и наследе земљу за коју си подигао руку своју да ћеш им је дати.

¹⁶ Али они и оци наши узобестише се и отврднуше вратом својим и не слушаше заповести Твоје.

¹⁷ Не хтеше слушати, и не опомињаше се чудеса Твојих која си им чинио, него отврднуше вратом својим, и у одмету свом постављаше себи вође да се врате у ропство своје. Али Ти, Боже, који опрашташ који си жалостив и милостив, који дуго трпиш и велике си милости, ниси их оставио.

¹⁸ И онда кад начинише себи теле ливено и рекоше: Ово је твој Бог који те је извео из Мисира, и хулише веома,

¹⁹ ни онда их ради велике милости своје ниси оставио у пустињи; ступ од облака није одступао од њих дању водећи их путем, нити ступ огњени ноћу светлећи им путем којим ће ићи.

²⁰ И дао си им добри свој дух да их уразумљује, и мане своје ниси устегаво од уста њихових, и воде си им дао у жеђи њиховој.

²¹ И четрдесет година хранио си их у пустињи, ништа им није недостајало: одело им не оветша и ноге им не отекоше.

²² И дао си им царства и народе, и поделио си их по крајевима, јер наследише земљу Сионову, земљу цара есевонског, и земљу цара васанског;

²³ и умножио си синове њихове као звезде небеске, и увео си их у земљу за коју си рекао оцима њиховим да ће ући у њу и наследити је.

²⁴ И уђоше синови њихови и наследише земљу, и покорио си им Хананеје, становнике земаљске и предао их у њихове руке, и цареве њихове и народе земаљске, да чине од њих шта им је воља.

²⁵ И тако узеше тврде градове и земљу родну, и наследише куће пуне сваког добра, студенце ископане, винограде, маслинике и воћке многе, и једоше и наситише се и угојише се, и благоваху по великој Твојој доброти.

²⁶ Али Те разгневише и одметнуше се од Тебе: бацише закон Твој за леђа и пророке Твоје побише, који им сведочаху да би их обратили ка Теби и хулише веома.

²⁷ Зато си их давао у руке непријатељима њиховим који их мучаше. А кад у невољи својој викаше к Теби Ти си их услишио с неба и по великој

милости својој давао си им избавитеље, који их избављаху из руку непријатеља њихових.

²⁸ Али чим отпочинуше, опет чинише зло пред Тобом, зато си их остављао у рукама непријатеља њихових да владају њима; а кад се обраћаше и викаше к Теби, Ти си их услишио с неба и избављао их по милости својој много пута.

²⁹ И опомињао си их да би их обратио к закону свом, али они беху обесни и не слушаше заповести Твоје и грешише о Твоје законе које ко врши жив ће бити кроз њих; и измичући рамена своја отврднуше вратом својим и не слушаше.

³⁰ И трпео си их много година опомињући их духом својим преко пророка својих; али не слушаше; тада си их дао у руке народима земаљским.

³¹ Али ради милости своје велике ниси дао да сасвим пропадну нити си их оставио, јер си Бог милостив и жалостив.

³² Сада дакле, Боже наш, Боже велики, силни и страшни, који чуваш завет и милост, немој да је мало пред Тобом што нас снађе сва ова мука, цареve наше, кнезове и свештенике наше и пророке наше и оце наше и сав народ Твој од времена царева асирских до данас.

³³ Ти си праведан у свему што нас је снашло, јер си Ти право учинио, а ми смо безбожно радили.

³⁴ И цареви наши, кнезови наши и оци наши не извршаваше закон Твој нити марише за заповести Твоје и сведочанства Твоја, којима си им сведочио.

³⁵ Јер у царству свом и у великом добру Твом које си им чинио, и у земљи пространој и родној коју си им дао, не служише Теби нити се повратише од злих дела својих.

³⁶ Ево, ми смо данас робови; и још у земљи,

коју си дао оцима нашим да једу род њен и добра њена, ево ми смо робови у њој.

³⁷ И она род свој обилати рађа царевима које си поставио над нама за грехе наше, и који господаре над нашим телима и над стоком нашом по својој вољи, те смо у великој тескоби.

³⁸ А ради свега тога чинимо тврд завет и пишемо, а кнезови наши, Левити наши, свештеници наши печате.

10

Народ се заклиње да ће ходити по закону Божијем.

¹ А који запечатише беху ови: Немија Тирсата, син Ахалијин, и Седекија,

² Серај, Азарија, Јеремија,

³ Пасхор, Амарија, Малхија,

⁴ Хатус, Севанија, Малух,

⁵ Харим, Меримот, Овадија,

⁶ Данило, Гинетон, Варух,

⁷ Месулам, Вија, Мијамин,

⁸ Мазија, Вилгај, Семаја; то беху свештеници;

⁹ а Левити: Исус син Азанијин Винуј између синова Инададових, Кадмило,

¹⁰ и браћа њихова: Севанија, Одија, Келита, Фелаја, Анана,

¹¹ Миха, Реов, Асавија,

¹² Захур, Серевија, Севнија,

¹³ Одија, Ваније, Венинуј;

¹⁴ главари народни: Фарос, Фат-Моав, Елам, Затуј, Ваније,

¹⁵ Вуније, Азгад, Вивај,

¹⁶ Адонија, Вигвај, Адин,

- 17 Атир, Језекија, Азур,
- 18 Одија, Асум, Висај,
- 19 Ариф, Анатот, Навај,
- 20 Магфија, Месулам, Езир,
- 21 Месизавеило, Садок, Јадва,
- 22 Фелатија, Анан, Анаја,
- 23 Осија, Ананија, Асув,
- 24 Лоис, Филеја, Совик,
- 25 Реум, Асавана, Маија,
- 26 Ахија, Анана, Ганан,
- 27 Малух, Харим, Вана.

28 И остали народ, свештеници, Левити, вратари, певачи, нетинеји и сви који се одвојише од народа земаљских к закону Божијем, жене њихове, синови њихови и кћери њихове, сви који знаху и разумеваху,

29 присташе с браћом својом, главарима својим, и дођоше те се заклеше и клетвом завезаше да ходимо по закону Божијем, који је дат преко Мојсија, слуге Божијег, и да држимо и извршујемо све заповести Господа Бога свог и законе Његове и уредбе Његове.

30 И да не дајемо кћери својих народима земаљским, нити кћери њихових да узимамо за синове своје.

31 И од народа земаљских који донесу трг или какву год храну у суботу на продају, да не узимамо у суботу ни у други свети дан, и да остављамо седме године да почива земља и опраштамо сваки дуг.

32 И постависмо себи уредбу да дајемо сваке године трећину сикла на службу у дом Бога свог:

³³ На хлебове постављене, на дар свагдашњи и жртву паљеницу свагдашњу за суботе, за младине и за празнике, и на светињу и на жртве за грех да се очишћа Израилъ, и на свако дело у дому Бога нашег.

³⁴ И бацасмо жреб за свештенике и Левите и народ ради ношења дрва да се доноси у дом Бога нашег по домовима отаца наших на време од године до године, да гори на олтару Господа Бога нашег, како пише у закону;

³⁵ и да доносимо првине од земље своје и првине од сваког рода од сваког дрвета од године до године у дом Господњи;

³⁶ и првенце од синова својих и стоке своје, како пише у закону, и првенце од говеда својих и од оваца својих да доносимо у дом Бога свог свештеницима који служе у дому Бога нашег;

³⁷ и првине теста свог и приносе своје и род од свих дрвета, вино и уље да доносимо свештеницима у клети дома Бога свог, и Левитима десетак од земље своје, и Левити да узимају десетак по свим местима где урадимо;

³⁸ и да буде свештеник, син Аронов с Левитима кад Левити узимају десетак, и да Левити доносе десетак од десетка у дом Бога нашег, у клети, у спреме његове.

³⁹ Јер у те клети дужни су синови Израилјеви и Левити доносити принос од жита, од вина и уља, где су свети судови, и свештеници који служе, и вратари и певачи, да не остављамо дом Бога свог.

11

Списак нових становника у граду и по пољима.

¹ И населише се кнезови народни у Јерусалиму, а остали народ мета жреб да узму једног од десет

да седи у Јерусалиму светом граду, и осталих девет делова по другим градовима.

² И благослови народ све људе који сами од своје воље присташе да седе у Јерусалиму.

³ Ово су главари земаљски који се населише у Јерусалиму, а по осталим градовима јудејским настанише се сваки на свом наследству по градовима својим Израилџи свештеници и Левити, Нетинеји и синови слуга Соломунових:

⁴ У Јерусалиму, дакле, населише се неки од синова Јудиних и Венијаминових: од синова Јудиних: Атаја син Озије, сина Захарије, сина Амарије, сина Сефатије, сина Малелеиловог, од синова Фаресових;

⁵ и Масија, син Варуха сина Холозе сина Азаје, сина Адаје, сина Јојарива сина Захрије, сина Силонијевог;

⁶ свега синова Фаресових што се населише у Јерусалиму, четири стотине и шездесет и осам храбрих људи.

⁷ А између синова Венијаминових: Салуј син Месулама, сина Јоада, сина Федаје, сина Колаје, сина Масија, сина Итила, сина Исаијиног,

⁸ и за њим Гава, Салај девет стотина и двадесет и осам;

⁹ а Јоило, син Захријев беше над њима, а Јуда син Сенујин беше други над градом.

¹⁰ Од свештеника: Једаја син Јојавов, Јахин,

¹¹ Сераја син Хелкије, сина Месулама, сина Садока, сина Мерајота, сина Ахитововог, старешина у дому Божјем,

¹² а браће њихове што служаху у дому осам стотина и двадесет и два; и Адаја, син Јероама, сина Фелалије, сина Амсија, сина Захарије, сина Пасхора, сина Малхијиног,

¹³ и браће његове главара у домовима отачким двеста и четрдесет и два; и Амасај, син Азреила, сина Азаја; сина Месилемота, сина Имировог,

¹⁴ и браће њихове храбрих људи сто и двадесет и осам, а над њима беше Завдило, син Гедолимов.

¹⁵ И од Левита: Семаја сина Асува сина Азрикама, сина Асавије, сина Вунијевог;

¹⁶ и Саветај, и Јозавад беху над послом спољашњим за дом Божји између главара левитских,

¹⁷ а Матанија, син Михе сина Завдија сина Асафовог беше поглавар који почињаше хвалу у молитви, и Ваквукија други између браће своје, и Авда син Салије сина Галала сина Једутуновог;

¹⁸ свега Левита у светом граду беше две стотине и осамдесет и четири.

¹⁹ А од вратара: Акув, Талмон, и браћа њихова што чуваху стражу на вратима, сто и седамдесет и два;

²⁰ а остатак народа Израилјевог, свештеника и Левита беше по свим градовима Јудиним, свака на свом наследству;

²¹ а Нетинеји населише се у Офилду, и Сиха и Гиспа беху над Нетинејима.

²² А над Левитима у Јерусалиму беше Озија, син Ванија, сина Асавије, сина Матаније, сина Мишиног. Између синова Асафових, певачи беху у служби за дом Божји.

²³ Јер беше царева заповест за њих и беше одређена плата певачима за сваки дан.

²⁴ И Петаја, син Месизавеилов од синова Заре сина Јудиног беше место цара за сваки посао с народом.

25 А по селима и пољима њиховим неко од синова Јудиних настани се у Киријат-Арви и засеоцима њеним, и у Дивону и засеоцима његовим, и у Јекавсеилу и селима његовим,

26 и у Јесуји и Молади и Вет-Фелету,

27 и у Асар-Суалу и Вирсавеји и засеоцима њеним,

28 и у Сиклагу и у Мекони и засеоцима њеним,

29 и у Ен-Римону и у Сареји и у Јармоту,

30 у Заноји, у Одоламу и селима њиховим, у Лахису с пољем његовим, у Азици и засеоцима њеним. И тако се населише од Вирсавеје до долине Емона.

31 А синови Венијаминови населише се од Гаваје у Михамасу и Аји и Ветилгу и засеоцима његовим,

32 у Анатоту, у Нову, Ананији,

33 у Асору, у Рами, у Гитајиму,

34 у Адиду, у Севојиму, у Невалату,

35 у Лоду, у Онону, и у долини дрводељској.

36 А Левити поделише се међу Јудом и Венијамином.

12

Имена свештеника и Левита. Освећење зидова граду. Постављање чувара над даровима храму.

1 А ово су свештеници и Левити који дођоше са Зоровавељем сином Салатилевим и Исусом: Сераја, Јеремије, Јездра,

2 Амарија, Малух, Хатус,

3 Сеханија, Реум, Леримот,

4 Идо, Гинето, Авија,

5 Мијамин, Мадија, Вилга,

⁶ Семаја, Јојарив, Једаја,

⁷ Салуј, Амок, Хелкија, Једаја. То беху главари између свештеника и браће своје за времена Исусовог.

⁸ А левити: Исус, Винуј, Кадмило, Серевија, Јуда и Матанија, који с браћом својом бише над певањем.

⁹ А Ваквукија и Уније, браћа њихова, беху према њима у редовима својим.

¹⁰ А Исус роди Јоакима, а Јоаким роди Елијасива, а Елијасив роди Јојаду;

¹¹ а Јојада роди Јонатана, а Јонатан роди Јадву.

¹² А за времена Јоакимовог беху свештеници, главари домова отачких: од дома Серајиног Мераја, од Јеремијиног Ананија,

¹³ од Јездриног Месулам, од Амаријиног Јоанана,

¹⁴ од Мелихујевог Јонатан, од Севанијиног Јосиф,

¹⁵ од Харимовог Адана, од Мерајотовог Елкај,

¹⁶ од Идовог Азахарија, од Гинетовог Месулама,

¹⁷ од Авијиног Зихрије, од Минијаминовог и Моадијиног Филтај,

¹⁸ од Вилжиног Самуја, од Семајиног Јонатан,

¹⁹ од Јојаривовог Матенај, од Једајиног Озије,

²⁰ од Салајевог Калај, од Амоковог Евер,

²¹ од Хелкијиног Асавија, од Једајиног Натанаило.

²² А Левити, главари домова отачких, за време Елијасива, Јојаде, Јоанана и Јадве бише пописани са свештеницима до царовања Дарија, цара персијског;

²³ синови Левијеви, главари домова отачких, бише пописани у књизи дневника до времена Јоанана, сина Елијасивовог:

24 И главари левитски беху: Асавија, Еревија и Исус син Кадмилов и браћа њихова према њима да хвале и славе Бога по заповести Давида, човека Божјег, ред према реду;

25 Матанија и Ваквукија, Овадија, Месулам, Талмон, Акув, беху вратари који чуваху стражу код ризница на вратима.

26 Ти беху за времена Јоакима сина Исуса сина Јоседековог и за времена Немије кнеза, и свештеника Језде ре књижевника.

27 А кад се освећиваше зид јерусалимски, тражише Левите по свим местима њиховим да их доведу у Јерусалим да се сврши посвећење с весељем, хвалом и песмама уз кимвале, псалтире и гусле.

28 И скупише се синови певачки и из равница око Јерусалима и из села нетофатских,

29 и из Вет-Гилала и из поља гевских и азмаветских, јер певачи беху населили села око Јерусалима.

30 И очистише се свештеници и Левити, и очистише народ и врата и зид.

31 Иза тога заповедих кнезовима јудејским да изађу на зид, и поставих два велика збора певачка, и један од њих иђаше надесно с горње стране зида к вратима гнојним.

32 А за њима иђаше Осија и половина кнезова Јудиних,

33 и Азарија, Јездра и Месулам,

34 Јуда и Венијамин и Семаја и Јеремија,

35 и од синова свештеничких с трубама Захарија син Јонатана, сина Семаје, сина Матаније, сина Захура, сина Асафовог,

³⁶ и браћа његова Семаја и Азарейло, Милалај, Гилалај, Мај, Натанаило и Јуда и Ананија са справама музичким Давида човека Божијег, а Јездра књижевник пред њима;

³⁷ потом к вратима код студенца, која беху према њима, иђаху уз басамаке града Давидовог куда се иде на зид, изнад дома Давидовог па до врата водених к истоку.

³⁸ А други збор певачки иђаше према оним, и ја за њим, и половина народа по зиду изнад куле пећке до широког зида,

³⁹ и изнад врата Јефремових к вратима старим и ка вратима рибљим и ка кули Ананеиловој и кули Меји, па до врата овчијих; и стадоше код врата тамничких.

⁴⁰ Потом стадоше оба збора певачка у дому Божијем, и ја и половина главара са мношвом,

⁴¹ и свештеници Елијахим, Масија, Минијамин, Михаја, Елиоинај, Захарија, Ананија с трубама,

⁴² и Масија и Семаја и Елеазар и Озије и Јоанан и Малхија и Елам и Есер. И певачи певаху гласно с Језрајом, начелником својим.

⁴³ И принесоше велике жртве тај дан, и веселише се; јер их Бог развесели весељем великим; и жене и деца веселише се, и весеље јерусалимско чујаше се далеко.

⁴⁴ И постављени бише тај дан људи над клетима у којима се остављаху приноси, првине и десетак, да сабирају у њих с њива градских законите делове за свештенике и за Левите, јер се и Јуда радоваше свештеницима и Левитима што стајаху на послу,

⁴⁵ и извршаваху шта им је Бог њихов заповедио да извршују и шта требаше извршавати за

очишћење, као и певачи и вратари по заповести Давида и Соломуна, сина његовог.

⁴⁶ Јер од пре, за времена Давидовог и Асафовог, бише постављени главари певачки и песме у хвалу и славу Богу.

⁴⁷ И зато сав Израилъ за времена Зоровавелја и за времена Немијиног даваше делове певачима и вратарима, свакидашњи оброк, и Левитима што беше њима посвећено, а Левити синовима Ароновим што њима беше посвећено.

13

Немија одлучно сузбија разне злоупотребе.

¹ У то време чита се књига Мојсијева народу, и у њој се нађе написано да не улази Амонац ни Моавац у сабор Божји до века;

² јер не сретеше синове Израилјеве с хлебом и водом, него најмише на њих Валама да их прокуне, али Бог наш обрати ону клетву у благослов.

³ А кад чуше тај закон одлучише од Израилја све туђинце.

⁴ А пре тога Елијасив свештеник, који беше над клетима дома Бога нашег, опријатељи се с Товијом,

⁵ и начини му велику клет, где се пре остављаху дари и кад и судови и десетак од жита, вина и уља, одређени Левитима и певачима и вратарима, и приноси за свештенике.

⁶ А кад то све биваше, не бејаш у Јерусалиму, јер тридесет друге године Артаксеркса, цара вавилонског, вратих се к цару, и после неколико година измолих се опет у цара.

⁷ И кад дођох у Јерусалим, видех зло што учини Елијасив ради Товије начинивши му клет у трему дома Божјег.

⁸ И би ми врло мрско, те избаких све покућство Товијино напоље из клети.

⁹ И заповедих, те очистише клети; и унесох у њих опет посуђе дома Божјег, даре и кад.

¹⁰ Потом дознах да се Левитима нису давали делови, те су се разбегли сваки на своју њиву и Левити и певачи, који рађаху посао.

¹¹ И укорих старешине и рекох: Зашто је остављен дом Божји? И сабрах их опет и поставих на њихово место.

¹² И сви Јудејци доносише десетке од жита и вина и уља у спреме.

¹³ И поставих настојнике над спремама, Селмију свештеника и Садока књижевника, и између Левита Федају, и уз њих Анана, сина Захура сина Матанијиног, јер се за верне држаху; и беше им посао делити браћи својој.

¹⁴ Помени ме, Боже мој, зато, и немој избрисати добра мојих која учиних дому Бога свог и служби његовој.

¹⁵ У то време видех у Јудеји где газе у кацама у суботу и носе снопове натоваривши на магарце, и вино, грозђе и смокве и свакојаке товари, и носе у Јерусалим у суботу, и прекорих их онај дан кад продаваху житак.

¹⁶ И Тирци који живљаху у Јерусалиму доношаху рибу и свакојаки трг и продаваху у суботу синовима Јудиним у Јерусалиму.

¹⁷ Зато прекорих главаре јудејске и рекох им: Какво је то зло што чините те скврните суботу?

¹⁸ Нису ли тако чинили оци ваши, те Бог наш пусти на нас и на овај град све ово зло? И ви још

умножавате гнев на Израилља скврнећи суботу.

¹⁹ И кад дође сен на врата јерусалимска уочи суботе, заповедих те затворише врата, и заповедих да их не отварају до после суботе; и поставих неколико својих момака на вратима да се не уноси никакав товар у суботу.

²⁰ И преноћише трговци и који продаваху свакојаки трг иза Јерусалима једном и другом.

²¹ И опоменух их и рекох им: Зашто ноћујете око зида? Ако још једном то учините, уложићу на вас. Од тада не долазише у суботу.

²² А Левитима заповедих да се очисте и да дођу и чувају врата да буде свет дан суботни. И за ово помени ме, Боже мој, и опрости ми по великој милости својој.

²³ Још видех у то време Јудејце који се беху оженили Азоћанкама, Амонкама и Моавкама.

²⁴ И синови њихови говораху пола азотски, и не умеху говорити јудејски него језиком и једног и другог народа.

²⁵ Зато их карах и псовах, и неке између њих бих и чупах, и заклех их Богом да не дају кћери своје синовима њиховим нити да узимају кћери њихове за синове своје или за себе.

²⁶ Није ли тим згрешио Соломун, цар Израилљев, ако и не беше у многим народима цара њему равног и мио беше Богу свом и Бог га беше поставио царем над свим Израилљем? Па опет га навратише на грех жене туђинке.

²⁷ А вама ли ћемо допустити да чините то све велико зло и грешите Богу нашем узимајући жене туђинке?

²⁸ И од синова Јојаде, сина Елијасива поглавара свештеничког, један беше зет Санавалату

Ороњанину, ког отерах од себе.

²⁹ Помени их, Боже мој, што оскрвнише свештенство и завет свештенички и левитски.

³⁰ И тако их очистих од свих туђинаца, и опет поставих редове свештеничке и левитске, сваког на посао његов,

³¹ и да се доносе дрва за жртве на рокове, и првине.

Помени ме, Боже мој, на добро.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8